

dreder af Artikler, som man skulde undersøge, og det vilde give Anledning til uhyre meget Arbejde.

Ministeren nævnte to Eksempler paa Prisberegninger, der var ganske urimelige. Ministeren henviste til Beregningen af Avance paa indførte tyske Cigarer og henviste til, at der paa et tidligere Tidspunkt var tjent 12—14 Kr. paa et Par Støvler. Begge disse Eksempler hører Fortiden til — jeg er ikke ganske klar over, om disse Avancer hidrører fra den Periode, hvor man regulerede Priserne, men det ligger i alt Fald den Periode nærmere —, men viser de ikke netop allerbedst, at den frie Konkurrence har tvunget Avancen ned paa disse Omraader, saa den blev rimelig?

Ministeren henviste til, at det maa være Handelsstandens Opgave, hvis Publikum stillede for store Krav til kostbar Emballering og Udbringning, da at blive enig om ikke at imødekomme disse Krav. Det er en urimelig Opgave at stille til Erhvervslevet ikke at imødekomme Publikums Krav. De erhvervsdrivende maa rette sig efter de Krav, som stilles af Publikum; men hvis Publikum fremsætter overdrevne Krav, maa det finde sig i at komme til at betale for at faa dem opfyldt.

Den højtærede Statsminister saavel som det ærede Medlem Hr. Rode kom ved denne Lejlighed ind paa Valutaspørgsmaalet. Naar man ønsker, at vi fra vor Side skal stille os loyalt overfor den Valutaordning, der er gennemført, naar man ønsker — hvad vi ogsaa ønsker —, at den skal kunne holde, og naar man ønsker, der skal være Rø om den, maa man ogsaa fra de Sider, som har gennemført denne Ordning, forstaa, at man ikke Gang paa Gang kan drage den ind i Debatten overfor os til Forherligelse af den, en Forherligelse, som Ordningen slet ikke fortjener.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen og den højtærede Minister talte om, at den Stilling, man tog til dette Lovforslag, var dikteret af, at der snart skulde være Borgerrepræsentationsvalg. Det ærede Medlem Hr. Kragh har afvist dette for Venstres Vedkommende, og jeg kan ogsaa afvise det for mit Partis Vedkommende. Naar der tales om, at den Stilling, man har taget til dette Lovforslag, skulde være dikteret af Hensynet til de kommunale Valg, maa der vel derfor være hentydet til, at det skulde være det radikale Parti, der tager saadanne Hensyn. Jeg gaar nu ikke ud fra, at det er det, der har dikteret det radikale Parti den Stilling, det tager til denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Rode sagde,

at der var nogle, der havde overvurderet, og nogle, der havde undervurderet de Foranstaltninger, der blev gennemført under Krigen, men han mente, han selv saa nøgternt paa dem. Jeg synes, det er næsten urimeligt at forlange, det ærede Medlem skal se nøgternt paa dem, at han ikke i nogen Grad skulde overvurdere dem; de var dog i saa høj Grad hans Værk, det var hans store Arbejde, der den Gang blev gennemført. Men saa meget mere paaskønner jeg, at det ærede Medlem nu, da denne Tid er paa Afstand, og man bedre kan danne sig en Mening paa Grundlag af de Erfaringer, man den Gang gjorde, kommer til det Resultat, han nu er kommet til.

Jeg maa i øvrigt indrømme, at det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har Ret i, at det var andre Anskuelser, det ærede Medlem den Gang gjorde gældende. I den Tale, som ogsaa det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen nævnte, sagde det ærede Medlem Hr. Rode, at „den Kamp, som Statsmagten fører i disse Aar for at regulere Priserne og Forsyningerne, for at bekæmpe den uberettigede Profit, vil forhaabentlig som enhver Kamp styrke Kræfterne, den vil forhaabentlig styrke Statsmagtens Kræfter ogsaa i Fremtiden. Mange Erfaringer og megen Lære indhentes i disse Aar“. Derefter maa man gaa ud fra, og det fremgaar ogsaa af den øvrige Del af denne Tale, at det ærede Medlem paa det Tidspunkt har ment, at man høstede Erfaringer og Lære, som man kunde bruge i Fremtiden til en Fortsættelse af det, man den Gang var inde paa. Det var derfor overordentlig glædeligt at høre, at det ærede Medlem nu har benyttet de den Gang indhøstede Erfaringer til at komme til det Resultat, som er udtrykt i de Ord, han benyttede i Forgaars, at hvis man nu vilde benytte Krigstidens Økonomi, vilde man komme fuldstændig til kort.

Det ærede Medlem sagde, at Krigstidens lukkede Marked indeholdt ikke blot Nødvendigheden af Statens Indgriben, men ogsaa Muligheden for Statsindgreb. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Og det ærede Medlem siger ogsaa, at de nuværende Forhold muliggør ikke med et for Forbrugerne gunstigt Resultat at komme med Statsindgreb paa dette Omraade og paa ingen Maade under den Form, som det her er blevet foreslaaet. Det ærede Medlem siger, at det var lykkedes ved Statsindgreb at tilvejebringe et saadant Prisniveau herhjemme, at Danmark havde det laveste Prisniveau af alle de neutrale Lande, da Krigen holdt op. Det er rigtigt,